

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupený JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem Dlouhá 5, 400 02 Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2003, č. j. OAM-404/VL-11-BE01-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 1. 2007, č. j. 14 Az 39/2004 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta JUDr. Petra Prágla **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 12. 2003 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 16. 1. 2004. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 29. 1. 2007 žalobu zamítl.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností, v jejímž doplnění uvedl, že v řízení před soudem jednal za žalovaného na základě pověření JUDr. B. Š., avšak dle stěžovatele tato osoba nemusela být k takovému jednání řádně zmocněna. Podle § 21a odst. 1 písm. a) o. s. ř. za stát vystupuje organizační složka státu podle zvláštních předpisů. Podle třetího odstavce téhož ustanovení jedná za tuto složku příslušný zaměstnanec, který je ale pověřen vedoucím této organizační složky. JUDr. B. Š. se ale dle tvrzení stěžovatele prokázal při jednání před soudem ve dnech 20. 11. 2006 a 29. 1. 2007 pověřením ze dne 29. 4. 2003, které ale pravděpodobně vystavil toliko vedoucí odboru a tedy nikoliv vedoucí organizační složky. Tato vada řízení může mít dle stěžovatele za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Dále stěžovatel uvedl, že v České republice žije již dvacet let. Vzdor tomu, že za této situace nemůže s úspěchem tvrdit, že je v zemi původu pronásledován, přece jen ponechává na úvaze kasačního soudu, zda může splňovat podmínky pro udělení azylu z důvodů hodných zvláštního zřetele, když je zcela vyloučeno, aby se po této době měl vrátit do země původu, kde dnes již nikoho nemá a nezná.

Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K námitce nedostatečného pověření zástupce žalovaného při soudním jednání lze uvést, že JUDr. B. Š. byl skutečně pověřen k zastupování ředitelem Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, panem PhDr. T. H. Pravomocí ředitele tohoto odboru vydávat rozhodnutí ve věcech azylu (a tedy i pověřovat další zaměstnance žalovaného k jednání za něj) na základě nařízení Ministerstva vnitra č. 64/2001, kterým se vydává organizační řád Ministerstva vnitra, se Nejvyšší správní soud dostatečně podrobně zabýval v rozsudku ze dne 15. 12. 2005, č. j. 7 Azs 305/2004 - 61, www.nssoud.cz. Rovněž nemožností udělit azyl z důvodu zvláštního zřetele hodných (§ 14 zákona o azylu) v případech obdobných situaci stěžovatele (legalizace pobytu, rodinné vazby), se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69, www.nssoud.cz, v rozsudku ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 - 60, www.nssoud.cz či v rozsudku dne 21. 1. 2004, č. j. 4 Azs 47/2003 - 52, www.nssoud.cz. Námitky, jež stěžovatel učinil předmětem sporu, byly tedy v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešeny s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky, které stěžovatel vznesl v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl stěžovateli ustanoven soudem, přiznal soud 2100 Kč za doplnění kasační stížnosti [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhradu výdajů s tímto úkonem spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Celkem tedy zástupci náleží 2400 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu